

hvori jeg nærmest vil udtale min Forundring over den Maade eller rettere sagt den Kritik, han fremkom med over Vædringsforslagene som Indledning til det Foredrag, han nylig holdt. Jeg var ikke klogere, end at vi, efterhaanden som vi i Udvalget vare blevne enige om Vædringsforslagene, ogsaa vare blevne det med nogenlunde Tilfredshed fra alle Sider. Efter den Kritik, som fremkom fra det ærede Medlem i Begyndelsen af hans Foredrag, synes det mig som om den Tilfredshed var i alt Fald hos det ærede Medlem saa som saa, idet han jo erklærede, at Forslaget, som det nu forelaa var en Skifting, som vi skulde amputere baade Arme og Ben paa, og det var nær ved, at vi ogsaa skulde amputere Hovedet med paa det Forslag, som her foreligger, eller rettere sagt, paa de Vædringsforslag, som vi ere fremkomne med. Han gik saa vidt, at han saa at sige vilde amputere alt det væk, som var noget værd ved Lovforslaget; thi Hoved, Arme og Ben er jo dog det, som overhovedet er noget værd paa en Stabning. Jeg tror nu ikke, det er rigtigt; jeg ser anderledes paa Forslaget, og jeg mener, at Forslaget, som det vil blive efter de Vædringsforslag, som jeg overhovedet er med til at indstille, vil blive en ret god Lov, naar den udkommer med disse Vædringer, som nu ere stillede. Jeg maa altsaa i denne Henseende erklære mig aldeles uenig med det ærede Medlem fra Præsto, og jeg vil kun haabe, at de Udtalelser, som saaldt fra det ærede Medlem, ikke ville give Anledning til, at Tinget her ovenover vil se paa Forslaget med andre Øjne, end det ellers vilde have gjort; thi hans Ord var jo ikke nogen Opmintring til det høje Landsting til at modtage dette Forslag, saaledes som det vil komme til at foreligge fra Folketingets Side. — De Vædringsforslag, jeg da vil sige et Par Ord om, og hvor jeg ikke er enig med den ærede Ordfører, ere for det første Vædringsforslag under Nr. 18 til § 14. Dette Vædringsforslag gaar jo ud paa, at § 14 helt skal udgaa. Paragraffen omhandler kun Søndags- og Nattejagt. Lige saa uenig som jeg var med det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds i hans Indledningsforedrag, lige saa enig er jeg i øvrigt med ham i hans Udtalelser om Søndagsjagt. Jeg tror ikke, at der er noget som helst bundet ved at beholde Søndagsjagt; tværtimod! Vægger man Mærke dertil, tror jeg nok, at de fleste Lovovertrædelser, det vil da sige Sagtlovovertrædelser, begaas om Søndagen; og jeg tror heller ikke, man gaar for vidt, naar man siger, at de fleste Vaadestud vistnok ogsaa indtræffe om Søndagen.

Og dette sidste turde jo være ret naturligt, idet jo netop Søndagsjagten giver Anledning til, at unge Menneſter, som ellers ikke ere vant til at omgaaſe Vaaben, paa Grund af, at det er Søndag og paa Grund af, at de have Lov til at behytte sig af Søndagen til dette Brug, saa gaa ud med Vaaben, gaa ud paa Jagt; og paa Grund af deres Ukyndighed og Mangel paa Øvelse i at omgaaſe Skudevaaben komme de meget let til enten at gøre en Ulykke paa sig selv eller paa deres Medmenneſter eller maaske paa Dyr, som det ellers ikke var Mening at udsætte for Jagt. Tillige kan det jo ogsaa siges, at en hel Del af dem, der gaa ud paa Jagt om Søndagen, skamfjæde Dyrene, og efter at det er ſket, ikke ere i Stand til at kunne ſaa fat paa dem paa Grund af, at en hel Del af dem, der drive Søndagsjagt, netop ikke have Hunde, som ere egnede til Jagt; de ere altsaa ikke i Stand til at kunne forfølge det anſkudte Vildt, ſaa at dette gaar tabt for dem og ligger og lider en forsmædelig Død, i Stedet for, ſom Meningen er, at det anſkudte Dyr ſkulde vandre i Taſten. Gudvidere kan det siges om Søndagsjagten og om Søndagsjægerne, at de øve ikke liden Ufred paa Markerne, idet de ofte komme ud med ſaadanne Hunde, ſom foraarſage mange Menneſter megen Ulejlighed, idet det ikke ſjældent giver Anledning til, at Faar, der ere tøjrede, forsvinde, og man maa lade en Mand gaa en hel eller halv Dag ude for at opſøge og indfange de løskrevne Dyr. Jeg kunde paa den Maade tilføje langt mere herom, men ſkal indſtrænke mig til diſſe Bemærkninger og anbefale, at man ikke ſtemmer mod § 14. Samtidig anbefaler jeg ogsaa den Vædring, ſom jeg har været med til at opſtille under Nr. 19 til § 14. Vædringen gaar ud paa at forlænge den ene Time efter Solnedgang til 2 Timer ſaaledes, at man ogsaa maa drive Jagt en Time før Solen ſtaar op. Det er jo et Forhold, ſom jeg allerede omtalte under Sagilovens første Behandling, hvor jeg gjorde opmærksom paa — og jeg tror, det er fuldstændig rigtigt — at en hel Del ganſke uſkyldig Jagt, der nu findes Sted, ikke vilde kunne drives længer, hvis den ſkulde holde op ved Solnedgang. Jeg tænker herved paa en hel Del Andejagt paa Andetræk, ſom jo netop ikke kan udøves før efter Solnedgang og et Par Timer derefter, thi da er det først, at Andetrækket findes Sted. Faar man en ſaadan Udvidelse af § 14, tror jeg ogsaa, man kunde være fuldt tilfreds dermed. Jeg for mit Vedkommende vil altsaa meget anbefale, at man ſtemmer imod Vædringsforslag Nr. 18 og ſtemmer for Nr. 19.